Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 2235/2002/EF**

af 3. december 2002

om et fællesskabsprogram til forbedring af beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked (Fiscalis-programmet 2003-2007)

(EFT L 341 af 17.12.2002, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 787/2004/EF af 21. april 2004	L 138	12	30.4.2004
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 885/2004 af 26. april 2004	L 168	1	1.5.2004

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 2235/2002/EF

af 3. december 2002

om et fællesskabsprogram til forbedring af beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked (Fiscalis-programmet 2003-2007)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I det indre marked er den faktiske, ensartede og effektive anvendelse af fællesskabsretten af væsentlig betydning for beskatningssystemernes virkemåde, navnlig når det drejer sig om at beskytte de forskellige staters og Fællesskabets finansielle interesser gennem bekæmpelse af skattesvig og -unddragelse, undgå konkurrencefordrejninger og nedbringe byrderne for såvel administrationer som skatteborgere. Det er en opgave for Fællesskabet i samvirke med medlemsstaterne at opnå denne faktiske, ensartede og effektive anvendelse af fællesskabsretten.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 888/98/EF af 30. marts 1998 om et fællesskabshandlingsprogram til forbedring af afgiftssystemerne i det indre marked (Fiscalis-programmet) ([4]) har i høj grad bidraget til virkeliggørelsen af de generelle mål for perioden 1998-2002. Det anses derfor for ønskeligt at videreføre Fiscalis-programmet i en ny femårig periode.

(3) Et effektivt, reelt og omfattende samarbejde mellem de nuværende og fremtidige medlemsstater og mellem disse og Kommissionen er af stor betydning for, hvordan beskatningssystemerne virker i det indre marked.

(4) Fællesskabets erfaringer med Fiscalis-programmet har vist, at udvekslinger, seminarer og multilaterale kontrolforanstaltninger kan bidrage til at opfylde programmets mål, idet de giver embedsmænd fra forskellige nationale administrationer mulighed for at mødes i en faglig sammenhæng. De pågældende aktiviteter bør derfor videreføres, men udvides til også at omfatte skat på indkomst, formue og forsikringspræmier.

(5) Indførelsen af og virkemåden for en kommunikations- og informationsudvekslingsinfrastruktur spiller en vital rolle, når det drejer sig om at udbygge beskatningssystemerne i Fællesskabet. Navnlig har Momsinformationsudvekslingssystemet (VIES), som er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ([5]), vist informationsteknologiens værdi som middel til at beskytte indtægter og samtidig reducere den administrative arbejdsbyrde til et minimum.

([1]) EFT C 103 E af 30.4.2002, s. 361.
([2]) EFT C 241 af 7.10.2002, s. 81.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 13.6.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 26.7.2002 (EFT C 228 E af 25.9.2002, s. 34) og Europa-Parlamentets afgørelse af 24.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([4]) EFT L 126 af 28.4.1998, s. 1.
([5]) EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 792/2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1).

▼B

(6) For at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsretten er det vigtigt, at de embedsmænd, der har beskatning som ansvarsområde, har en høj fælles standard for forståelsen af fællesskabsretten og dens gennemførelse i de nuværende og fremtidige medlemsstater. En sådan standard kan kun opnås ved hjælp af effektiv grund- og videreuddannelse fra de nuværende og fremtidige medlemsstaters side. En supplerende fællesskabsindsats er et nyttigt middel til koordination og fremme af denne uddannelse.

(7) Erfaringerne med Fiscalis-programmet har vist, at det ved koordineret udformning og gennemførelse af et fælles uddannelsesprogram har været muligt at opfylde dette programs målsætninger, navnlig ved at skabe en højere fælles standard for forståelsen af fællesskabsretten.

(8) Tilstrækkelige sprogkundskaber blandt embedsmændene i skatteadministrationerne har vist sig at være af afgørende betydning som middel til at lette samarbejdet. De deltagende lande bør derfor tilbyde deres embedsmænd den nødvendige sprogundervisning.

(9) Selv om ansvaret for, at disse mål føres ud i livet, først og fremmest påhviler de deltagende lande, er der behov for en supplerende indsats på fællesskabsplan for at koordinere sådanne aktiviteter, oprette en infrastruktur og sikre det nødvendige incitament. Målene for denne beslutning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af de deltagende lande og kan derfor på grund af aktionens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(10) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets samlede varighed en finansieringsramme, der, som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ([1]), udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.

(11) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([2]) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅLSÆTNING

Artikel 1

Fiscalis-programmet

1. Der indføres for perioden 1. januar 2003 — 31. december 2007 et flerårigt fællesskabshandlingsprogram (Fiscalis 2003-2007), i det følgende benævnt »programmet«, for at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked.

2. Aktiviteterne under programmet omfatter følgende:

a) kommunikations- og informationsudvekslingssystemer

([1]) EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

b) multilaterale kontrolforanstaltninger, der omfatter medlemsstaterne og de kandidatlande, der enten indbyrdes eller med medlemsstater har indgået bilaterale eller multilaterale aftaler, som gør en sådan aktivitet mulig

c) seminarer

d) udvekslinger

e) uddannelsesaktiviteter

f) andre arbejdsmøder, besøg eller lignende aktiviteter, der er relevante for de i artikel 3 omhandlede målsætninger for programmet, og som vedtages på et individuelt grundlag efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

a) »beskatning«: følgende skatter og afgifter, der anvendes i de deltagende lande:

i) merværdiafgift

ii) punktafgifter på alkohol, tobaksvarer og mineralolie

iii) indkomst- og formueskatter som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter ([1])

iv) afgifter på forsikringspræmier som defineret i artikel 3 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ([2])

b) »administration«: de deltagende landes offentlige myndigheder med ansvar for forvaltning af beskatning

c) »deltagende lande«: medlemsstaterne og de i artikel 4 omhandlede lande, der faktisk deltager i programmet

d) »embedsmand«: en embedsmand i administrationen

e) »udveksling«: et arbejdsophold, som en embedsmand gennemfører i et andet deltagende lands administration, og som er tilrettelagt inden for rammerne af programmet

f) »multilateral kontrol«: en koordineret kontrol af en eller flere indbyrdes forbundne skattepligtige personers skattetilsvar tilrettelagt af flere deltagende lande og i fælles eller komplementær interesse.

Artikel 3

Målsætning

1. Den overordnede målsætning for programmet er at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked ved at forstærke samarbejdet mellem de deltagende lande og deres administrationer og embedsmænd.

2. De specifikke mål for programmet skal være:

a) for merværdiafgift og punktafgifter:

i) at give embedsmænd mulighed for at opnå en høj fælles standard for forståelsen af fællesskabsretten og dens gennemførelse i medlemsstaterne

([1]) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([2]) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17).

▼B

ii) at sikre et effektivt, reelt og omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne

iii) at sikre fortsatte forbedringer af de administrative procedurer, således at der tages hensyn til behovene i forvaltningerne og hos skatteborgerne gennem udvikling og udbredelse af god forvaltningsskik

b) for direkte beskatning:

at yde støtte til informationsudveksling vedrørende gensidig bistand og at øge kendskabet til gældende fællesskabsret inden for direkte beskatning

c) for skat på forsikringspræmier:

at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne til sikring af bedre anvendelse af nuværende regler

d) for kandidatlandene:

at imødekomme kandidatlandenes særlige behov, således at de træffer de fornødne foranstaltninger i tiltrædelsesøjemed på området skattelovgivning og administrativ kapacitet.

3. Programmets handlingsplan udarbejdes hvert år efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 4

Kandidatlandenes deltagelse

Programmet er åbent for deltagelse af:

a) de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne dertil og i de respektive associeringsråds afgørelser.

▼M2

b) Tyrkiet på grundlag af bilaterale aftaler herom med dette land.

▼B

KAPITEL II

AKTIVITETER UNDER PROGRAMMET

Artikel 5

Kommunikations- og informationsudvekslingssystemer

1. Kommissionen og de deltagende lande sikrer, at følgende kommunikations- og informationsudvekslingssystemer er operationelle, for så vidt deres virke er nødvendigt i henhold til fællesskabsretten:

a) Det Fælles Kommunikationsnet/Det Fælles Systeminterface (CCN/CSI), i den udstrækning det er nødvendigt til støtte for virkemåden for de andre systemer, der er omhandlet i dette stykke

b) Momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) og dets meldingssystemer

c) Systemet til Verifikation af Punktafgiftspligtige Varers Omsætning

d) Det Hurtige Varslingssystem for Punktafgifter

e) Tabelsystemet for Punktafgifter

f) hvis fællesskabslovgivningen kræver det, kan der udformes nye kommunikations- og informationsudvekslingssystemer efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

2. Kommunikations- og informationsudvekslingssystemernes fællesskabselementer omfatter maskinel, programmel og nettilslutninger, der skal være fælles for samtlige deltagende lande for at sikre systemernes sammenkobling og interoperabilitet, hvad enten disse er installeret hos Kommissionen (eller en udpeget underleverandør) eller hos de deltagende lande (eller en udpeget underleverandør). Kommissionen indgår

▼B

på Fællesskabets vegne de fornødne kontrakter til sikring af disse elementers operationelle egenskaber.

3. Kommunikations- og informationsudvekslingssystemernes ikke-fællesskabselementer omfatter nationale databaser, som udgør en del af disse systemer, nettilslutninger mellem fællesskabselementerne og ikke-fællesskabselementerne, samt det programmel og maskinel, som hvert deltagende land måtte anse for hensigtsmæssigt for at få det fulde udbytte af systemerne overalt i sin administration. De deltagende lande sikrer, at ikke-fællesskabselementerne holdes operationelle, og sikrer disse elementers interoperabilitet med fællesskabselementerne.

4. Kommissionen koordinerer i samarbejde med de deltagende lande de aspekter ved fastlæggelsen af og virkemåden for fællesskabs- og ikke-fællesskabselementerne i systemerne og infrastrukturen, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 6

Multilaterale kontrolforanstaltninger

De deltagende lande vælger blandt de multilaterale kontrolforanstaltninger de iværksætter, dem, hvis omkostninger skal bæres af Fællesskabet i henhold til artikel 11. Sådanne kontrolforanstaltninger omfatter i alle tilfælde kontrol af skattetilsvar i forbindelse med merværdiafgift og/eller punktafgifter.

De deltagende lande indsender hvert år rapporter og evalueringer vedrørende sådanne kontrolforanstaltninger til Kommissionen.

Artikel 7

Seminarer

Kommissionen og de deltagende lande tilrettelægger sammen seminarer med deltagelse af embedsmænd fra administrationerne, repræsentanter for Kommissionen og om nødvendigt andre eksperter.

Artikel 8

Udveksling af embedsmænd

1. Kommissionen og de deltagende lande tilrettelægger udvekslinger af embedsmænd. Udvekslingerne må ikke være længere end én måned. Hver udveksling målrettes mod en særlig erhvervsaktivitet, forberedes i tilstrækkelig grad og evalueres efterfølgende af de pågældende embedsmænd og administrationer. Værtsadministrationen kan med en forudgående begrundelse begrænse antallet af deltagere i udvekslingen, hvis antallet af modtagne anmodninger forhindrer en passende forberedelse og gennemførelse af udvekslingen.

2. De deltagende lande træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de udvekslede embedsmænd kan deltage effektivt i arbejdet i værtsadministrationen. Med henblik herpå skal de være bemyndiget til at udføre de opgaver, som svarer til de funktioner, der tildeles dem af værtsadministrationen i overensstemmelse med landets retsorden.

3. I udvekslingsperioden sidestilles den udvekslede embedsmands civilretlige ansvar i forbindelse med udøvelsen af hans opgaver med værtsmyndighedens nationale embedsmænds. De udvekslede embedsmænd er underlagt samme regler for tavshedspligt som de nationale embedsmænd.

4. De deltagende lande kan begrænse omfanget af disse udvekslinger til kun at omfatte embedsmænd med ansvar for merværdiafgift og/eller punktafgifter.

Artikel 9

Uddannelsesaktiviteter

1. For at fremme et struktureret samarbejde mellem deres uddannelsesinstitutioner og embedsmænd med ansvar for uddannelsen på

▼B

beskatningsområdet i administrationerne skal de deltagende lande i samarbejde med Kommissionen:

a) udvikle de eksisterende uddannelsesprogrammer og om nødvendigt udarbejde nye programmer med henblik på at etablere en fælles uddannelseskerne for embedsmænd, således at disse kan erhverve de nødvendige fælles faglige færdigheder og kundskaber

b) åbne de uddannelseskurser på beskatningsområdet, som hvert deltagende land tilbyder sine egne embedsmænd, for embedsmænd fra alle de deltagende lande, når det er hensigtsmæssigt

c) udvikle de nødvendige fælles værktøjer for uddannelse på beskatningsområdet.

2. Desuden sikrer de deltagende lande, at deres embedsmænd får den nødvendige grundlæggende uddannelse og regelmæssige videreuddannelse med henblik på erhvervelse af de fælles faglige færdigheder og kundskaber i overensstemmelse med de fælles uddannelsesprogrammer samt den sprogundervisning, som er nødvendig for, at embedsmændene kan tilegne sig tilstrækkelige sprogkundskaber.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

▼M1

Artikel 10

Finansiering

Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet fastlægges for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2007 til 67,25 mio. EUR, heraf 51,9 mio. EUR for perioden frem til den 31. december 2006.

For perioden fra den 1. januar 2007 anses det foreslåede beløb for bekræftet, hvis det svarer til de finansielle overslag for perioden fra den 1. januar 2007 for den pågældende fase.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

▼B

Artikel 11

Udgifter

1. De nødvendige udgifter til gennemførelsen af programmet deles af Fællesskabet og de deltagende lande i henhold til stk. 2, 3, 4 og 5.

2. Fællesskabet afholder følgende udgifter:

a) udgifter til udformning, indkøb, installering, vedligeholdelse og daglig drift af fællesskabselementerne i de kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, der er beskrevet i artikel 5

b) rejse- og opholdsudgifter i tilknytning til multilaterale kontrolforanstaltninger, seminarer, udvekslinger af embedsmænd og uddannelsesaktiviteter

c) udgifter til tilrettelæggelse af seminarer og udvikling af uddannelsesværktøjer

d) udgifter til eksterne evalueringer af programmets virkning under iagttagelse af kravet om oplysningernes fortrolighed

e) udgifter til de øvrige aktiviteter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra f).

▼B

3. Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]) reglerne for betaling af udgifter og meddeler dem til de deltagende lande.

4. Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger til budgetforvaltning af programmet i henhold til proceduren i artikel 14, stk. 2.

5. De deltagende lande afholder følgende udgifter:

a) udgifter til udformning, indkøb, installering, vedligeholdelse og daglig drift af ikke-fællesskabselementerne i de kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, der er beskrevet i artikel 5

b) udgifter til grund- og videreuddannelse inkl. sprogundervisning af deres embedsmænd.

Artikel 12

Finanskontrol

Fællesskabets finansieringsafgørelser og alle aftaler eller kontrakter, der følger af denne beslutning, underkastes finanskontrol i henhold til fællesskabsbestemmelserne om finans- og budgetkontrol.

KAPITEL IV

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 13

Gennemførelse

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre artikel 1, stk. 2, litra f), artikel 3, stk. 3, artikel 5, stk. 1, litra f), og artikel 11, stk. 4, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, som benævnes »Fiscalis-udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Opfølgning og evaluering

1. Kommissionen forelægger hvert år det i artikel 14, stk. 1, omhandlede udvalg en opfølgningsrapport, som viser de fremskridt, der er gjort for alle aktiviteter under programmet med hensyn til gennemførelse og resultater i forhold til den årlige handlingsplan. Denne rapport sendes ligeledes til Europa-Parlamentet.

De deltagende landes administrationer meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige, for at opfølgningsrapporterne kan udarbejdes på en så effektiv måde som muligt.

2. Programmet underkastes en midtvejsevaluering og en endelig evaluering, der foretages under Kommissionens ansvar ved hjælp af opfølgningsrapporterne og de rapporter, som de deltagende lande har udarbejdet. Programmets effektivitet vurderes på grundlag af de i artikel

([1]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

▼B

3 fastsatte mål. Evalueringerne baseres på de i stk. 3 omhandlede rapporter:

— I midtvejsevalueringen undersøges de første resultater og virkninger af aktiviteterne under programmet. Desuden foretages der en vurdering af bevillingsanvendelsen og af fremskridt med hensyn til opfølgning og gennemførelse.

— Formålet med den endelige evaluering er at vurdere effektiviteten af aktiviteterne under programmet.

3. De deltagende lande sender følgende til Kommissionen:

a) senest den 31. marts 2005 en midtvejsevalueringsrapport om programmets effektivitet

b) senest den 31. marts 2008 en endelig evalueringsrapport om programmets effektivitet.

4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet følgende:

a) senest den 30. juni 2005 en midtvejsevalueringsrapport om programmets effektivitet og en meddelelse om, hvorvidt programmet bør videreføres, i givet fald ledsaget af et forslag hertil

b) senest den 30. juni 2008 en endelig evalueringsrapport om programmets effektivitet.

De i litra a) og b) omhandlede rapporter sendes ligeledes til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og til Regionsudvalget til underretning.

5. De i stk. 4 nævnte evalueringsrapporter udarbejdes hovedsagelig på grundlag af de i stk. 3 nævnte rapporter og de i stk. 1 nævnte opfølgningsrapporter.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2003.

Artikel 17

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.